

„Erklæring“ i samme Linie ændres til: „Erklæringer og Henvendelser“.

Til § 43.

7) I Stk. 1, 1ste og 2den Linie, ændres Sætningen: „der i Henhold til Statstilskud“ til: „der opfylder de i Lov Nr. 675 af 22. December 1919 § 2 fastsatte Betingelser for Statstilskud“.

De stillede Ændringsforslag sattes først til Forhandling.

Undervisningsministeren (Borgbjerg): De Ændringsforslag, som jeg har tilladt mig at stille til tredie Behandling, er ikke af nogen væsentlig Betydning; de fleste er rent redaktionelle. Det første, til § 6, gaar ud paa, at Opkrævningen af Bøder finder Sted ved Kommunalbestyrelsens Foranstaltning og altsaa ikke ved Skolekommissionens. Det kunde man naturligvis have gennemført administrativt, men det betyder dog en Klaring, at det siges udtrykkeligt i Loven, at Skolekommissionen ikke har noget med Pengevæsenet at gøre. Ellers maatte den ogsaa ligge med en Pengekasse og saadanne Ting. Det er selvfølgelig Kommunalbestyrelsen, som skal varetage det rent økonomiske.

Til Ændringsforslaget til § 26 skal jeg bemærke, at som Lovforslaget vedtoges ved anden Behandling, behøves der ikke noget Tillæg til Højskoleloven, saaledes som jeg havde foreslaaet det, da jeg i Efteraaret fremsatte mit Lovforslag. Da krævedes det, men Paragraffen er nu omarbejdet. Den er herefter egentlig ikke strengt nødvendig, idet vi har den samme Bestemmelse i Højskoleloven, men for at undgaa enhver Misforstaaelse er den gentaget her. Men saa maa den naturligvis ogsaa have nøjagtigt samme Indhold som i Højskoleloven, og det er nøjagtigt dette Indhold, der gives den ved den her foreslaaede Tilføjelse.

I § 43 har der indsneget sig den Fejl, at man har overset, at der er en Forskel paa Friskolerne med Statstilskud, idet Friskolerne paa Landet faar Statstilskud efter en særlig Lov, medens Friskolerne i Byerne faar det ved Finanslovhjemmel, og derfor vil det være rigtigt at foretage den foreslaaede Ændring i Ordlyden.

De øvrige Ændringsforslag kræver ikke nogen særlig Forklaring, og jeg skal saa til sidst kun bemærke, at man har gjort mig opmærksom paa, at der maaske kunde opstaa en Misforstaaelse af Ordene i § 44, Stk. 2, under Afsnit C. om Tilsynet med private Skoler. Der staar:

„Tilsynet med Religionsundervisningen af Børn tilhørende Folkekirken eller en evangelisk-luthersk Frimenighed, jfr. Lov Nr. 284 af 30. Juni 1922, skal af Skolens Bestyrelse overdrages henholdsvis til en i Folkekirken og til en i en saadan Frimenighed ansat Præst.“

Det er i og for sig meget klart: er det en Friskole, hvis Børn tilhører Folkekirken, skal det være en Folkekirkepræst, og er det en Skole, hvor Børnene hører til en evangelisk-luthersk Frimenighed af den Art, som omtales i Loven af 1922, skal det være en saadan Frimenighedspræst. Men man gør mig opmærksom paa, at der findes Friskoler, hvori der gaar Børn baade fra Folkekirken og fra evangelisk-lutherske Frimenigheder, og det er da en given Sag, hvilket ogsaa vil komme frem i det Cirkulære, som vil blive udsendt om Lovens Forstaaelse, at der naturligvis i hver enkelt Skole kun skal føres Tilsyn af een Præst.

Jeg skal hermed anbefale disse smaa Ændringer.

Ordføreren (Stegger Nielsen): Jeg skal paa Udvalgsflertallets Vegne anbefale de af Ministeren stillede Ændringsforslag, der jo er af formel Karakter, til det høje Tings Vedtagelse.

S. Rasmussen: Med Hensyn til disse Ændringsforslag, som er stillet paa saa sent et Tidspunkt, og som slet ikke har været forelagt Udvalget, skal jeg paa Mindretallets Vegne udtale, at vi ikke finder Anledning til at sige noget om dem, da vi gaar imod selve Forslaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslagene Nr. 1—7
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget som Helhed sattes derefter til Forhandling.

S. Rasmussen: Inden dette Lovforslag forlader Landstinget, vil jeg gerne have Lov til at gøre nogle enkelte Bemærkninger.

Mine første Bemærkninger skal gælde den højtærede Undervisningsminister, som i Gaar gjorde gældende, at jeg i det kirkepolitiske Udvalg havde stemt paa en Maade, som ikke rimede med den Stilling, jeg har indtaget ved dette Lovforslags Behandling. Den højtærede Undervisningsminister gjorde ikke det høje Ting nærmere